

skab røgte deres Stilling, og hvis de gøre sig skyldige i Kassesvig, bør de efter min Formening fjernes. I saa Henseende vil jeg ikke se gennem Fingre, thi naar Rigsdagen — og med Rette — kræver Redelighed i Administrationen, forekommer det mig, at man ikke bør tage valent paa den Slags Spørgsmaal.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), der jo har gjort de grønlandske Forhold til en Specialitet, rettede i et foregaaende Møde til mig en hel Række af Forespørgsler, som det vilde blive for vidtløftigt i denne sene Natte-time at svare paa. Men da det ærede Medlem rejste helt nye Spørgsmaal, skal jeg dog svare paa nogle af dem. Han spurgte om, hvordan det forholdt sig med Kulbrydningen paa Grønland. Han spurgte om, hvem der er Bruddets Leder, og om der anvendes Grønlændere ved det Arbejde, hvor stor deres Løn er, om Minen er forsvarligt anlagt og afstivet, hvor meget Kul der er brudt, af hvilken Beskaffenhed Kullene ere, hvad de koste pr. Tønde at tage op paa Plads o. s. v. Ja, det minder mig om et gammelt Ordsprog, der siger, at en vis Mand kan spørge om mere, end ti vise kunne svare paa. Men da dette Spørgsmaal om Kulbruddet er ganske nyt, skal jeg svare det ærede Medlem, at Kulbrydningen paa Grønland er jo af ny Dato. I Februar 1905 — længere tilbage gaar den Sag ikke — blev Spørgsmaalet om at paabegynde Kulminedrift paa Grønland forelagt til Erklæring af en saa dygtig og anerkendt Mand som Direktøren ved Polyteknisk Læreanstalt, Direktør Hagemann, og han gav Planen sin Tilslutning. Med det nøje Kendskab, han har til grønlandske Forhold og til dette Spørgsmaal i det hele, anbefalede han Sagen, og først da blev der paabegyndt Kulbrydning paa Grønland. Dette Brud ledes af en Kaptajn Søby. Han har faaet sin Uddannelse ved Kulminedrift i Amerika og i Sverige, og hans Ledelse har vundet fortjent Anerkendelse hos flere Ingeniører, der have gjort sig bekendt dermed. Ved Bruddet arbejde 3 à 4 danske Arbejdere og ca. 5 grønlandske Arbejdere, og de lønnes hver med 398 Kr. aarlig. Denne Løn svarer til den, der gives til de fast ansatte i lignende Alder under den grønlandske Handel.

Med Hensyn til selve Minen, om den er forsvarligt anlagt, skal jeg oplyse, at der desværre var et lille Brud, et lille Skred, i 1907. Men det er udbedret, og hvis det ærede Medlem vil henvende sig til mig, skal jeg vise ham Fotografier, der

viser, hvor udmærket det nu staar til deroppe. Jeg haaber, han tror mig paa mit Ord, naar jeg erklærer, at efter hvad der foreligger her, er alt i den bedste Orden.

Med Hensyn til Rentabiliteten skal jeg oplyse, at de aarlige Driftsudgifter, derunder Renter og Afdrag af Anlægskapitalen, ville kunne dækkes af en aarlig Produktion af 7,000 Tdr. Kul, naar disse sættes til en Værdi af 3 Kr. pr. Td. paa Stedet. I Aar er der allerede fra den 1. Marts til midt i April brudt ikke mindre end 3,000 Tdr. Kul, saa det kan med Sikkerhed forventes, at det nødvendige Kvantum vil blive brudt, og at der vil blive Balance med Hensyn til den finansielle Side af denne Sag.

Saa spurgte det ærede Medlem om en Tæppehandel, der var foregaaet, „en lille ulovlig Tæppehandel“, som han kaldte det, med Ederfugleskind, en Handel, der skal være foregaaet midt i Halvfemserne og foretagen af daværende Kontorchef Ryberg og en Kolonibestyrer i Godthaab. Jeg skal, naar det ærede Medlem mener, at det var i Strid med den Monopolhandel, der fandt Sted paa Grønland, gøre ham opmærksom paa, at Ederfugleskind gik ikke ind under Monopolhandelen før i 1903. I Midten af Halvfemserne var det altsaa Genstand for Frihandel. Først i 1903 blev der paa Forslag af nuværende konstitueret Direktør Ryberg truffet Bestemmelse om, at denne Handel skulde monopoliseres ligesom den øvrige Handel.

Endvidere spurgte det ærede Medlem mig, hvorledes det kunde være, at Indenrigsministeren havde udnævnt en Grosserer Frost til Medlem af Skatteraadet, det vil sige til Medlem af Københavns Overskatteraad. Denne Grosserer har været med til at revidere de Regninger, der var skrevne af Firmaet Møller og angik Forholdet mellem Firmaet Møller i København og den grønlandske Handel. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor denne Mand, der havde været Revisor i dette Forhold, skulde have dette Ben, og hvorfor Indenrigsministeren havde udnævnt ham til Medlem af Overskatteraadet. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis det er et Ben at være Medlem af Københavns Overskatteraad, er det et Ben uden Kød, thi det er et ulønnet Hverv, og det er ikke Indenrigsministeren, der har med denne Sag at gøre, det burde det ærede Medlem vide, men vedkommende er udnævnt af Kongen efter Indstilling af Finansministeren.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg